

Budapest, 1925. november 19.

Apja cipészsegéd volt. 1944-ben érettségizett, rövid ideig a Hazai Bankban dolgozott, majd leszerződött cipészinásnak. 1944. novemberben munkaszolgálatra jelentkezett, hogy elkerülje a katonai behívást. Decemberben, Németországba indították őket, de Komáromból hazaszökött. 1945-ben hadifogságba esett és előbb Ljublinoba, majd Ivanovoba került, cipésműhelyben és vagongyárban dolgozott. 1948-ban tért haza, októberig a Volt Hadifoglyok Bajtársi Szövetségében, majd a Szabadságharcos Szövetségben dolgozott. 1948. októbertől 1949. októberig a Honvédelmi Minisztérium tolmács-tanfolyamán tanult, majd a Pénzügyminisztériumba helyezték, titkári beosztásba került. 1951. májusában a Bankosztály vezetésével bízták meg, közben 1952-ben a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemen közgazdász oklevelet szerzett. A Magyar Dolgozók Pártja tagja 1950-ben lett. 1952. szeptemberben egyéves pártiskolára került, melynek elvégzése után a Pénzügyminisztérium Titkárság megbízott vezetője lett; később a költségvetési főosztály vezetője volt. 1956. februártól pénzügyminiszter-helyettes volt 1957. februárig, majd a PM Vállalati Pénzgazdálkodási Főosztály vezetője. 1956-ban átigazolták a Magyar Szocialista Munkáspártba, de 1957-ben kizárták, mert a forradalom alatt a PM Forradalmi Bizottság elnöke volt; az MSZMP KEB 1966-ban vette vissza az MSZMP-be. 1957. júliustól az OTP osztályvezetője volt, majd 1963-ban került a Magyar Nemzeti Bank alkalmazásába, osztályvezető, főosztályvezető, majd 1968. júliustól 1980. augusztusig első elnökhelyettese volt. 1980. augusztusban lett az Országos Tervhivatal elnökhelyettese, 1988-ban kinevezték a Minisztertanács Gazdasági Reformbizottsága elnökhelyettesévé. 1989-től 2000-ig a Magyar Bankszövetség főtitkára, 2000-től elnöki tanácsadója. 1982 és 1989 között a Világbank magyarországi kormányzója volt.